

หนังสือชุดคู่มือครูชั้นประถมศึกษา

เล่ม ๒

วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน

ประกอบ

ป
๓๗๒.๕
ค

การอ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้น

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือคู่มือครู วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน
ประกอบการอ่านเขียน ภาษาไทยเบื้องต้น เล่มนี้เป็นคู่มือ
ครูเล่มที่สองต่อจากวิธีสอนอ่านเขียนภาษาไทย ใช้ควบ
คู่กับการสอนหนังสือแบบเรียนประถมศึกษาชุดอ่านภาษา
ไทยและชุดอ่านธรรมชาติ ของกระทรวงศึกษาธิการ กรม
วิชาการได้มอบหมายให้นายชุมพล สุขวิบูลย์ เขียนขึ้น
ผู้เขียนได้เขียนตามแนวคิดของ นายถิ์ กীরติ วิทโยธการ
อธิบดีกรมวิชาการ และ นายสิงห์โต ปุกหุด หัวหน้ากอง
อุปกรณ์การศึกษา นายสมชาย พรหมา เป็นผู้เขียนภาพ
ประกอบ ส่วนวิธีใช้ภาพผนังและกระเป๋านั่งนั้น นายถิ์
กীরติ วิทโยธการ เป็นผู้เขียนเอง

กรมวิชาการจึงได้จัดพิมพ์ขึ้นแจกจ่ายแก่โรงเรียนที่
ทำการสอนอ่านเขียนโดยใช้หนังสือแบบเรียนชุดดังกล่าว
แล้ว เพื่อเป็นคู่มือครูประกอบแนวความคิดในการจัด
ทำอุปกรณ์ ใช้ประกอบการสอนของครูให้ได้ผลดียิ่ง
ขึ้นต่อไป.

กรมวิชาการ

๐๐/๕๕

วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ การสอนภาษาไทย

แบบเป็นคำและประโยค

อุปกรณ์การสอนที่จะแนะนำให้ทราบต่อไปนี้เรียกว่าอุปกรณ์
การสอนประกอบการสอนภาษาไทย มีด้วยกันรวม ๓๓ ชุด
แต่ก่อนอื่นขอชี้แจงว่า อุปกรณ์การสอนทั้งหมดนี้มิได้มุ่งหมาย
ให้ครูผู้สอนถือเป็นแบบฉบับตายตัวให้ถือเป็นเพียงแนวทางเท่านั้น
อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนภาษาไทย ๓๓ ชุดนี้ คือ

๑. ภาพผนัง
๒. กระเป๋าดูผนัง
๓. ค้อนโกเข้าเต้า
๔. ด้ามเหล็กขึงขึง
๕. กัดองกำทวนการอ่าน
๖. กัดองหมอนคำ
๗. ข้องเดอนคำ
๘. แผ่นคำมีรูปภาพ
๙. ประโยคเทียบภาพ

๑๐. ภาพคัดต่อ

๑๑. อุปกรณ์ที่จัดหมวดหมู่ของประโยคต่าง ๆ ให้ตรงกับหัวเรื่อง

ในการสอนอ่านแบบนิมิตถ้อยคำ สอนเป็นคำ ๆ ก่อน
ยังไม่แยกสระพยัญชนะ คำชื่อหรือวลี หรือประโยคที่ทำเป็น
ภาพได้ ก็ทำภาพขึ้นเช่น วาด ไปโรงเรียน ปลายทางในน้ำ
ก็ทำภาพวาด ภาพไปโรงเรียน ภาพปลายทางในน้ำให้เด็กได้เห็น
ภาพแล้วรู้ความหมายในภาพ เช่นเห็นภาพวาดก็รู้ความหมาย
ในภาพนั้นได้ว่า ภาพนั้นเป็นภาพวาด และตัวหนังสือหรือจดตาย
ใต้ภาพนั้นก็ให้รู้วาทนอ่านว่า วาด ตั้งเป็นต้น ภาพต่าง ๆ
เหล่านี้เรียกว่า “ภาพผนัง”

นอกจากคำต่าง ๆ ที่เป็นคำชื่อ หรือวลี หรือประโยค
ที่นำมาทำภาพผนังเหล่านี้ได้แล้ว ยังมีคำอีกพวกหนึ่งเป็นคำ
ที่ทำภาพไม่ได้ เช่นคำว่า อะไร ชื่อ ฯลฯ ฉะนั้นในเวลา
สอนเราจึงต้องใช้บัตรคำ คือทำบัตรอ่านบรรจุคำต่าง ๆ เหล่านี้
ลงไป ใช้ร่วมกับอุปกรณ์การสอนอีกชุดหนึ่ง เรียกว่า
“กระเป๋านั่ง” ภาพผนังและกระเป๋านั่ง เป็นอุปกรณ์
การสอนชุดที่สำคัญที่สุด สำหรับการสอนอ่านและสอนเขียน
ซึ่งรายละเอียดจะได้ชี้แจงต่อไป

ครูรู้แต่ว่าการสอนเป็นคำ ๆ นุ่งให้เด็กได้เห็นเป็นคำวัด
ประโยคทีเดียว เด็กไม่ต้องกังวลจดจำว่าตัวอักษรอะไรประกอบ
กับสระใด วรรณยุกต์ใด ฉะนั้นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดอีก
อย่างหนึ่ง สำหรับการสอนนี้ ก็คือ “บัตรคำ” ซึ่งนำไปใช้
ร่วมกับอุปกรณ์ชุดอื่น ๆ ได้อีกหลายชุด เช่น กระเป๋าดนัง
ภาพผนัง ค้อนโก๋เข้าเต้า ฯลฯ จึงขอแนะนำวิธีทำบัตรคำ
บัตรประโยค และภาพดังต่อไปนี้

บัตรคำมี ๒ อย่าง คือ

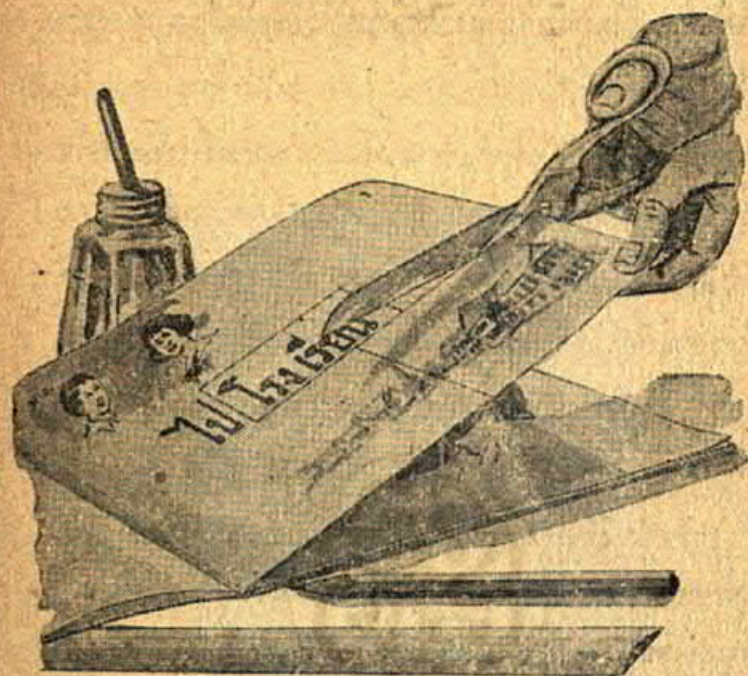
๑. บัตรคำและบัตรประโยคชนิดเล็ก
๒. บัตรคำชนิดใหญ่

วิธีทำบัตรคำชนิดเล็ก

บัตรคำชนิดเล็กควรตัดมาจากหนังสือที่มีภาพและคำชัดเจน
ที่สุด จากที่เคยทำมาแล้วต้องใช้หนังสือดังที่ ๔ เดิมเป็นอย่างน้อย
จึงจะได้อุปกรณ์ครบ ถ้าจะคัดเอาคำและภาพต่าง ๆ เช่นจาก
ในหนังสือ “ไปโรงเรียน” ก็นำเอาหนังสือไปโรงเรียนมาคัด
& เดิม ครูอาจสงสัยว่าทำไมจึงต้องคัดจากหนังสือจะเขียน
ไม่ได้หรือ ? ขอชี้แจงว่า ถ้าหากเขียนเป็นคำ ๆ อาจซ้ำ
มาก ทั้งตัวอักษรจะไม่ได้ขนาดเดียวกันเป็นระเบียบเรียบร้อย

แต่ถ้าตัดจากหนึ่งดีจะได้ตัวอักษรที่ด้อยงาม เป็นระเบียบ
เรียบร้อย ทั้งไม่เปลืองเวลา และได้ทั้งบัตรประโยคและ
รูปภาพด้วย เป็นอันว่าถึงแม้จะตัดก็ได้ผลคุ้มค่า ได้ประโยชน์
ไม่มีส่วนใดเสียเลย

วิธีตัดนั้น ครั้งแรกเอาหนึ่งดี “ไปโรงเรียน” มา
๑ เดิม หากกระดาษก่อนข้างหนา ทากาวด้านหนึ่งให้ทั่ว
เอากระดาษ หนา ด้าน ที่ทากาวนี้ ปิดในหน้า ๒ ของหนึ่งดี
“ไปโรงเรียน” เพื่อปิดคำและภาพในหน้า ๒ มิให้เห็น จะได้
ตัดคำและภาพในหน้า ๑ ได้สะดวกและเมื่อตัดแล้วจะได้บัตรคำ
เล็ก ๆ แฉ่ง ๆ ไม่อ่อนปัดง่าย การปิดกระดาษดังกล่าวนี้จะปิด
ด้านหลังเฉพาะส่วนที่ต้องการจะตัด ไม่ปิดเต็มหน้าเพื่อประหยัด
กระดาษที่นำมาปิดก็ได้ ใช้ดินสอคำขีดเส้นขนานทั้งด้านบน
และด้านล่างตามแนวอักษรในหน้า ๑ เว้นระยะให้ห่างจากตัว
อักษรพองาม เอากรรไกรตัดตามเส้นดินสอ จะได้คำต่าง ๆ ติด
กันมาตลอดทั้งบรรทัด แล้วจึงตัดออกเป็นคำ ๆ เช่นในหน้า ๑
ของหนึ่งดีไปโรงเรียน ก็ตัดคำว่า “ไป” ออกคำหนึ่ง และ
คำว่า “โรงเรียน” ออกอีกคำหนึ่ง คำใดที่เป็นคำผสมก็ตัด
ออกมาเป็นคราวเดียวกัน เช่นคำว่า โรงเรียน อย่าตัดแยก
คำว่า โรง คำหนึ่ง และ เรียน อีกคำหนึ่ง

ภาพที่ ๑

เมื่อตัดคำในหน้า ๑ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงตัดคำใน
หน้า ๒ คือหน้า ๓, ๕, ๗, ๙ ฯลฯ โดยใช้กระดาษทากาวปิด
หน้าคู่เช่นเดียวกับคราวแรก ทำเช่นนั้นเรื่อย ๆ ไปจนหมดเล่ม
เป็นอันว่าหนังสือไปโรงเรียนเล่มแรกนี้ ได้มีตัวคำเด็ก ๆ ใน
ด้านทั้งสองหมด คือคำต่าง ๆ ในหน้า ๓, ๕, ๗, ๙ ฯลฯ

ภาพต่าง ๆ ในหน้าเหล่านี้ ยังเหลืออยู่ จะได้ แนะนำ การตัดภาพ
ต่อไป

สำหรับ การ ตัดคำ หน้าคู่ นำ หนังสือไปโรงเรียน มาอีก ๓
เล่ม คัดเช่นเดียวกับเล่มแรก แต่คราวนี้คัดในหน้าคู่ คือ
หน้า ๒, ๔, ๖, ๘, ๑๐ ฯลฯ ทำเช่นเดียวกับคราวแรก ต่างแต่
ใช้กระดาษบีตในหน้าคี่เท่านั้น เป็นอันว่าหมดหนังสือไปรวม
๒ เล่ม ได้บัตรคำชนิดเล็กครบ ๓ ชุด ทั้งคำในหน้าคู่ และ
คำในหน้าคี่

บัตรคำเล็ก ๆ ที่ตัดไว้ทั้งหมด รวบรวมไว้แต่ละหน้า ๆ
โดยหากต้องหรือกระป๋องเปล่าใส่ไว้ บัตรคำในหน้า ๑ ถึง ๓๐
มีค่าน้อยเพียง ๒๐ คำ ฉะนั้นเราสามารถไว้เสียด้วยกัน บัตรคำ
ในหน้า ๓๑ อีกทีหนึ่ง หน้า ๓๒ ฯลฯ และข้อ ๆ ไปหน้า
ละที ๆ จนหมด จะได้บัตรคำต่าง ๆ ในหนังสือไปโรงเรียนครบ

วิธีทำบัตรประโยคชนิดเล็ก

บัตรประโยค ชนิดเล็ก นี้ใช้คัด เอามาจาก หนังสือเช่นเดียว
กันกับบัตรคำชนิดเล็ก ในการคัดบัตรคำชนิดเล็กนี้ ใช้
หนังสือหมดไป ๒ เล่ม เหลืออีก ๒ เล่ม ก็นำมาคัดเอาบัตร

คำอีกคำหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อความของประโยคต่อไป คือ คำว่า “เด็กใหม่” คำนี้ก็เก็บเขาไปต่อคิดข้างหน้าของประโยคต่อไป เช่นเดียวกับที่ได้แนะนำมาแล้ว ดังนั้นจะได้บัตรประโยคที่มีข้อความสมบูรณ์ และมีขนาดเท่า ๆ กันอย่างมีระเบียบ แต่เวลาที่นำไปต่อกันนั้น อย่าลืมเว้นวรรคให้พองาม เท่ากับแบบในหนังสือด้วย

วิธีตัดภาพ

เมื่อได้ใช้หนังสือ ๔ เล่ม คัดเอาบัตรคำและบัตรประโยคชนิดเด็กไว้แล้ว ภาพในหนังสือนี้ยังคงเหลืออยู่ก็นำไปตัดเป็นอุปกรณ์ชุดอื่น ๆ ต่อไปได้ คือ ภาพตัดต่อ คำบัตภาพ ประโยคเทียบภาพ การนำภาพไปทำอุปกรณ์ทั้ง ๓ อย่าง ดังกล่าวนี้ ต้องเลือกเอาไปทำให้เหมาะสมแต่ละอย่าง เช่น ภาพใหญ่ ๆ ก็นำไปทำเป็นภาพตัดต่อ ภาพที่มีความหมายเป็นคำก็นำไปทำเป็นคำบัตภาพ หรือภาพที่มีความหมายเป็นประโยคหรือวลี ก็นำไปทำเป็นประโยคเทียบภาพ อุปกรณ์เกี่ยวกับภาพทั้ง ๓ อย่างนี้ ไม่จำเป็นต้องทำแต่ละอย่างให้ครบทุกภาพทุกคำหรือทุกประโยค อย่างไรก็ตามภาพที่ได้ทั้ง ๒ ชุดนี้ (ถ้าตัดเพียง ๔ เล่ม จะได้ภาพในหน้าคู่ ๒ เล่ม ภาพใน

หน้า ๒ เดิม รวมเป็นภาพ ๒ ชุด) ควรใช้ทำให้หมด
จะทำอุปกรณ์ชุดใหม่มากขึ้นแล้วแต่จะเห็นสมควร

การคัดบัตรคำและบัตรประโยคหรือภาพ นอกจากหนังสือ
ไปโรงเรียน ท่านก็ดำเนินการได้เช่นเดียวกัน

วิธีทำบัตรคำบัตรวลี และบัตรประโยคชนิดใหญ่

นอกจากบัตรคำ ชนิดเล็กดังกล่าวแล้วจะต้องมีบัตรคำ
ชนิดใหญ่ บัตรคำชนิดใหญ่นี้มี ๒ อย่าง คือชนิดอ่อนสำหรับ
กระเป๋านักเรียน และชนิดแข็งสำหรับภาพผนัง บัตรคำชนิดอ่อน
นี้ใช้กระดาษธรรมดาตัดยาวอย่าให้อ่อนเกินไปนัก ตัดเป็นรูป
สี่เหลี่ยมขนาดโดยพอดีสอดใส่กระเป๋านักเรียนได้ เขียนคำ หรือวลี
หรือประโยคที่ไร้อ่อนซึ่งทำภาพไม่ได้

บัตรคำชนิดใหญ่ทั้งอ่อนและแข็ง นำไปใช้ร่วมกับ
อุปกรณ์ชุดอื่นได้เข้าได้ด้วยกัน ในการเขียนคำต่าง ๆ
ลงในบัตรคำทั้งชนิดอ่อนและแข็ง ถ้าจะใช้ตัวลาย หรือตราไม้
ประทับตัวอักษรที่ตะกั่ว ๆ ก็จะได้คำต่าง ๆ ที่สวยงามยิ่งขึ้น
แต่เป็นภาระที่จะต้องจัดหาตราลายตัวอักษรทั้งสระ พยัญชนะ
และวรรณยุกต์ต่าง ๆ ให้ครบ

ภาพที่ ๒

ภาพผนังและการใช้

เมื่อเด็กหนังสือไปโรงเรียน สำหรับทำบัตรต่าง ๆ
 ภาพผนังที่นักเรียนจะต้องมีคำพิมพ์ไว้ต่างหากจากในชุด “ไป
 โรงเรียน” แต่รูปภาพก็ต้องคำ จึงตัดคำหนึ่งให้ขีดขอบ แล้ว
 ติดไว้ภาพ แล้วติดกระดาษแข็งเพื่อความถาวร ส่วนอีกคำ
 หนึ่งนั้น มีคบนกระดาษแข็ง ติดให้เรียบร้อยดีโดยมีแผ่น

เรียกว่า “บัตรแข็ง” “บัตรแข็ง” นี้ใช้เงินเทียบกับค่าที่คิด
ได้ภาพ

การเดิน ครึ่งแรกครูเริ่มด้วยการหัดให้เด็กตั้งแถวและ
พูด ครูเอาภาพผนังแต่ละแผ่นมาแสดงให้เด็กดู ถามเด็กว่า
เป็นภาพอะไร ถ้าภาพมีลักษณะที่จะชักจูงให้เด็กเกิดความคิดเห็น
ที่ชักถามให้เด็กพูดมากขึ้น เช่น ภาพ “ชาวนาทำนา” ครู
อาจถามเด็กถึงพ่อแม่ญาติพี่น้องของใครทำนา ใครเคยช่วย
ทำนา หรือถ้าเด็กคนใดแสดงความอยากจะพูดก็ให้เขามาเล่าให้
ฟังพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างหัดให้กล้าพูด ทำให้เด็กอื่นอยาก
พูดบ้าง ครูพูดให้มีการสนทนากันไปกับภาพ เช่น เมื่อครู
เอาภาพวัดออกมาแสดง ครูอาจถามเด็กว่าใครอยู่วัดบ้าง ครู
อาจพูดว่าครูก็อยู่วัด เพราะครูเคยบวชเณรและบวชพระ หรือ
ครูเคยเป็นลูกศิษย์วัดเป็นต้น แต่ละภาพเมื่อได้ให้เด็กพูดพอ
สมควรแล้วครูก็สรุปว่า ถอดสายคำพูดได้ภาพนั้นคือคำ “ชาว
นาทำนา” “วัด” “บ้าน” ฯลฯ

เมื่อทำเช่นนี้พอสมควรก็ต้องถามหนแล้ว ครูก็เอาภาพ
เหล่านั้นมาแสดงให้เด็กดูอีก คราวนี้ครูถามและให้เด็กตอบแต่ละ

ภาพว่า เป็นภาพอะไร ทุก ๆ ภาพ ถ้าพบว่าภาพไหนเด็กยัง
จำไม่แม่น หรือไม่เข้าใจดี ครูก็ทวนเพื่อให้เด็กเข้าใจความหมาย
ของภาพมากขึ้น การเดินต่อไป เรียกว่า “แต่งภาพในห้อง
เรียน” ครั้งแรกใช้ภาพ ๓๒ ภาพ ให้เด็ก ๓๒ คน เป็นคาบ
และผู้แข่ง ๓ คนยืนหน้าชั้น ให้เด็กผู้แข่งเอาภาพแขวนคาบ ๓๒
ภาพ คาบรู้ว่าคำในภาพคนอ่านว่าอะไร ผู้แข่งชั้นมี ๓ คน
ดังนั้นจะได้บัตรคำส่วนแบ่งคนละ ๔ บัตร ภาพบางภาพอาจมี
สองคำ เช่น พ่อ และ แม่ หรือ เรณู และ บัญญา ครู
ก็จัดให้รวมกันเสีย แล้วนับเป็นหนึ่งคำ ให้ผู้แข่งดูบัตรของตน
สักครู่หนึ่งก่อนแข่งขัน พอได้เวลา “หนึ่ง - สอง - สาม” ก็
รีบไปแขวนตามภาพ การได้เปรียบและเสียเปรียบมีอย่างนี้ คือ
ผู้แข่งจะต้องอ่านคำในบัตรออก ให้อ่านบัตรแล้วถามดัง ๆ เช่น
“บ้าน อยู่ไหน” คาบฐานรีบคำตอบว่า “บ้าน อยู่ไหน” ผู้
แข่งรีบเอาบัตรนั้นไปแขวนที่ภาพ ถ้าอ่านไม่ได้ในครั้งแรก ๆ
ผู้แข่งจะต้องเดินเอาบัตร “บ้าน” ไปเทียบภาพแต่ละภาพจน
พบคำ “บ้าน” ที่ภาพบ้าน พอพบภาพก็ต้องอ่าน “บ้าน” ก่อน
คาบต้องตอบว่า “บ้าน ถูกแล้ว” แล้วจึงส่งบัตรนั้นให้คาบ
ถือไว้และรีบแขวนบัตรต่าง ๆ ที่เหลืออยู่ให้หมดไป

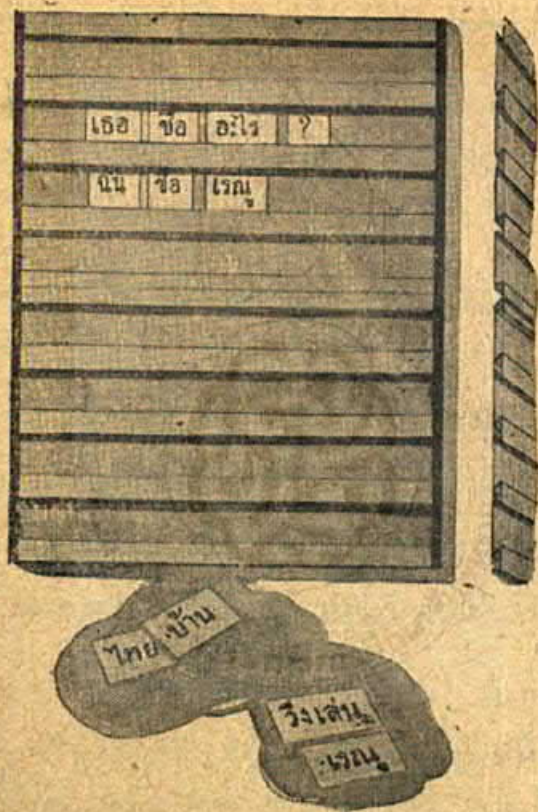
ครู มี กระดานดำ เตรียมไว้ สอง แผ่น หน้า ชั้น เคียง ๆ กัน
แผ่นหนึ่งสำหรับเด็กที่เป็นคาบจะเขียน เมื่อรับบัตรจากผู้แข่งขัน
แล้ว ก็มาเขียนคำตอบบนกระดาน แล้วค้นบัตรและภาพให้ครู
เป็นอันหมดหน้าทของคาบ อีกแผ่นหนึ่ง คือของไว้สำหรับ
ข้อผู้แข่งขันกากับไว้ ผู้แข่งขันเมื่อแจกบัตรคำให้แก่คาบจนหมด
มือแล้ว จึงรบบมาเขียนคำตอบจากความจำ ถ้าเขียนทั้ง ๔ คำ
ได้เร็วและถูกต้องก็ได้ชมเชย ผู้มอบรับมือให้เป็นทีหนึ่ง เด็ก
บางคนอาจจำไม่แม่น แต่มีเขาวนดี้ เหลียวดูคำจากกระดาน
ข้างเคียงแล้วจำได้ รบบเขียนเต็มจนครบ ก็ได้ชมเชย
มอบมือให้ เป็นทีสอง ถ้าเขียนไม่ได้ครบครูก็ช่วยแนะนำหน่อย
จากกระดานข้างเคียง จนครบคำแล้วก็พูดดังเดิมกำลังใจเพื่อ
ให้ดังเกิดชนอีกคราวหลัง

ครูทวนคำได้ภาพกับเด็กทั้งหมด โดยถือภาพทั้ง
หมดหันไปทางเด็ก เอาภาพแผ่นหนึ่งปิดคำบางภาพทั้งหมด
แล้วเลื่อนให้คำโผล่ออก ให้เด็กแข่งกันอ่าน อ่านแล้วเอาภาพ
นั้นออก ทวนภาพอื่น ๆ ไปจนหมด หมุนเวียนให้เด็กทุกคน
ได้แข่งขัน ครูจดจำ เด็กคนไหนมีความดังเกิดดี มีไหวพริบดี
คนไหนอ่อนแอต้องการความช่วยเหลือ ครูต้องช่วยเด็กอ่อน
ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนเป็นพิเศษ ให้ตามกันไปให้ทัน สำหรับเด็ก

ฉลาดเมื่อเล่นกับภาพประมาณ ๓๐-๓๕ หน้า และเขียนคำถาม
คำตอบเล่นกับกระเปาะผนังคล่องแคล่ว ครูก็จัดให้อ่านหนังสือได้
ก่อนและหาหนังสืออ่านประกอบมาให้ภายหลัง พยายามทำให้
เด็กทุกคนให้อยู่ในสภาพ “มี^๕เชียว” เสมอ ถ้าเด็กจำคำ
& คำได้ดี ก็เพิ่มจำนวนภาพขึ้นโดยเพิ่มคำขึ้น เท่ากับจำนวนภาพ
ในที่สุดอาจเล่นได้ทั้งห้องพร้อม ๆ กัน แต่ต้องให้เด็กเจนกับคำ
และภาพมาอย่างน้อยสิบหนแล้ว (เพื่อให้การแข่งขันสนุก ครู
อาจให้รางวัลลูกกวดาคคนละเม็ดแต่ละคราวเด็กก็ต้องคิดใจ)

กระเปาะผนังและการใช้

วิธีทำกระเปาะผนัง อุปกรณ์การสอนชุดนี้มีส่วนสำคัญไม่
ยิ่งหย่อนกว่าภาพผนัง เป็นอุปกรณ์ที่ทำให้เด็กได้รู้ได้จดจำคำ
ต่าง ๆ ได้ และยังเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประโยชน์ในการฝึกเขียน
อีกด้วย มีลักษณะเป็นกระดาษพับซ้อนกันเป็นกลีบ ๆ มี^๕ ๕
ส่วนบนส่วนล่าง สำหรับไว้เขียนบัตรคำ รีมทั้ง ๕ ด้านควรทา
กาวมิดแผ่นรีมไว้เสียเพื่อกันมิให้รอยพับขยายออกมาได้ ทั้งจะ
ทำให้ไม่ฉีกขาดได้ง่าย ส่วนค่านั้นใช้บัตรคำอย่างอ่อนพอที่จะ
เสียบในกระเปาะผนังได้เตรียมไว้หลาย ๆ บัตร ดังได้อธิบายไว้
แล้วในวิธีทำบัตรคำ

วิชาใช้

เมื่อครูพิจารณา ลักษณะ ของคำค่อท้าย หนังสือเล่มนี้แล้ว
จะเห็นได้ว่าคำพูดของเด็กหรือของคนทั่วไปก็ตาม จัดออกเป็น
๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ เป็นคำชื่อของวัตถุหรือสิ่งของรอบ ๆ ตัว
ซึ่งแลเห็นได้ และทำภาพได้

ประเภทที่ ๒ เป็นคำพูดแสดงกิริยาอาการ เช่น กิน
นอน นั่ง ยืน หายใจ คิด เป็นต้น คำพูดประเภทนี้ทำภาพ
แสดงความมุ่งหมายยาก แต่ถ้าใช้ประกอบกับสิ่งอื่น อาจทำ
ภาพเป็นวัตถุ เช่น “ไป” ทำภาพไม่ได้ ถ้าเติมคำ “โรงเรียน”
เป็น “ไปโรงเรียน” อาจทำภาพได้ แสดงให้เห็นเด็กกำลัง
เดินมือ ถือหนังสือ หันไปทางโรงเรียน ซึ่งอยู่ไกล ช่างหลังในภาพ
เป็นต้น

ประเภทที่ ๓ เป็นคำแทนชื่อ เช่น ฉัน ท่าน เธอ เขา
เรา เป็นต้น หรือคำ อะไร ใคร ที่ไหน ทำไม เหล่านี้
เป็นต้น ซึ่งแสดงด้วยภาพไม่ได้ จึงต้องหาวิธีเล่นกับเด็กด้วย
การใช้กระเป๋ามัน และด้วยการคิดให้เป็นเรื่องให้เด็กรู้สึกสนุก

เพติดเพติน เป็นลักษณะคำถามคำตอบโดยให้เด็กต้องออก
ท่าทาง ตามกัน คอบกัน แล้วให้มีการเขียนประโยคเหล่านั้น
ทันที หัดให้เขียนกับคำ เขียนกับลักษณะประโยค แล้ว
เขียนกับดวงด้ายโดยให้เขียนพร้อมกันไป โดยเอาคำใหม่ที่ได้
เรียนจากภาพนั้น มาใช้เล่นในการแต่งประโยคพร้อมกัน
ไปด้วย

ก่อนอื่นครูจะต้องเลือกลำดับคำอะไรมาก่อนอะไรมาทีหลัง
จากหนังสือที่ตกลงใช้ทำอุปกรณ์ เช่น จากหนังสือไปโรงเรียน
แล้วเอาคำเหล่านั้นมาใช้ผูกประโยค เพื่อฝึกเด็กคราวละ ๕
หรือ ๕ คำ พร้อมกันกับคำถามที่ตั้งท้ายด้วยคำว่า อะไร ทำไม
ที่ไหน เป็นต้น เมื่อได้เล่นคำไหนผูกเป็นประโยคแล้ว ก็ควร
ขีดออกเป็นลำดับลงไปจนครบ ๓๐ หน้า แล้วจึงให้เด็กอ่าน
หนังสือ คบกันอย่างคึกคักไป

๑. “ชื่ออะไร” ครูถามเด็ก “เธอชื่ออะไร?” เด็ก
ตอบ “ฉันชื่อเรณู” เด็กถามครู “ครูชื่ออะไร?” ครูตอบ
“ฉันชื่อต้น” เด็กคนหนึ่งถามเด็กอีกคนหนึ่ง “เธอชื่อ
อะไร?” เด็กอีกคนหนึ่งตอบ “ฉันชื่อปัญญา” ฯลฯ ใน

การเดิน “ชื่ออะไร?” ครูเตรียมบัตร “ฉัน” “เธอ”
 “ครู” “ชื่อ” “อะไร” และ “?” ครูใช้เด็ก ๖ คน
 แจกบัตรไว้คนละ ๖ บัตร สุ่มวิธีให้คนหนึ่งเป็นครูเพื่อให้บังเกิด
 ความสนุก ความกล้าแสดงออกในการถูกถาม การตอบ และ
 การที่บอกออกมายื่นหน้าชน ครูอาจให้เด็กทักทายกันก่อนก็ยัง
 ได้ ขณะที่กำลังจะสนทนกัน เด็กที่เป็นครูควรเป็นเด็กที่ต้อง
 กว่าคนอื่นนิดหน่อย ครูแฉวนกระเป๋ามั่งไว้ทางซ้ายสุดของ
 กระดานดำ เพื่อเหลือที่ไว้เขียนหนึ่งดื่อบนกระดานดำมาก ๆ ให้
 เด็กคนหนึ่งไปทักเด็กคนที่ต้องแล้วถามว่า “เธอชื่ออะไร?”
 เด็กอีกคนหนึ่งทำาตอบ “ฉันชื่อเรณู” ครูแนะให้เด็กคนแรก
 เลื่อกคำ เธอ ชื่อ อะไร? ครั้งแรกเด็กยังเลื่อกไม่ถูกเพราะ
 ไม่เคยอ่านมาแต่ก่อน แต่ครูเลื่อกให้แล้วให้เขาไปเลื่อบและ
 เขียนตามทันที ดังนั้นเขาจะแต่เห็นประโยคที่เขาเขียนเหมือนกัน
 ประโยคที่เลื่อบและอ่านว่า “เธอชื่ออะไร?” ซึ่งเขายังไม่รู้
 คำนึก เด็กคนที่ต้องเลื่อกบัตรของคนโดยครูช่วยเหลือ “ฉัน ชื่อ
 เรณู” ไปเลื่อบในกระเป๋ามั่ง แล้วเขียนไ้ประโยคแรกให้คำ
 ตรงกันเป็นแถวลงมา และในเวลาเดียวกันครูแจกบัตรเลขอารบิก
 กำกับประโยคที่เขาเลื่อบไว้ด้วย คู่แรกจะเป็นดังนี้

1		เขอ	ชอ	อะไร	?
2		ฉน	ชอ	เรณู	

1. เขอ ชอ อะไร?

2. ฉน ชอ เรณู

ต่อไปให้เด็กคนที่ตามชทครูแล้วถามว่า “ครูชออะไร?”
 ครูตอบ “ครูชอฉน” แล้วให้เด็กช่วยกันเทียบประโยคเหล่านี้
 เพิ่มเติมอีกในกระเป๋านั้น แล้วเขียนตามเหมือนกับเด็กคู่แรก
 คู่ต่อไปจะเป็นดังนี้

3		ครู	ชอ	อะไร	?
4		ครู	ชอ	ฉน	

3. ครู ชอ อะไร?

4. ครู ชอ ฉน

ต่อไปคู่ที่สามซึ่งเตรียมพร้อมอยู่แล้ว เมื่อได้เห็นตัวอย่าง
 เพื่อน ๆ แด่คงไว้อ่อน คนหนึ่งจะถามว่า “เขอชออะไร?”
 อีกคนหนึ่งจะตอบว่า “ฉนชอบวชม” คราวนี้เขาจะไปเทียบ
 บัตรคำบนกระเป๋าคู่ได้โดยทั้งสองคน เพราะเห็นตัวอย่างมาแล้ว
 คู่ต่อไปจะเป็นอย่างนี้

5		เขอ	ชอ	อะไร	?
6		ฉน	ชอ	บวชม	

5. เขอ ชอ อะไร?

6. ฉน ชอ บวชม

คังนบนกระดานดำ ทางกระเป๋านั้นจะแดงเห็นแต่กระดาษ
 ฟ้ากันอย่างน้อยต้องทน อย่างมากดำหม่น เว้นแต่เสื้อเด็กหรือเสื้อ
 ครูซึ่งต่างก็เขียนได้ก่อนแล้ว เด็กแต่ละคนจะได้โอกาสดูเขียนเป็น
 ประโยค และอ่านเป็นประโยค และดูเป็นประโยค ทั้งคำถามและคำ
 ตอบ ส่วนบัตรที่เหลืออยู่ในมือก็ให้เด็กเทียบดูที่กระเป๋านั้น เพื่อ
 รู้ว่า อ่านว่าอะไร และให้แต่ละคน ลอกคำที่เหลืออยู่ในบัตรลงบน
 กระดานไว้ด้วย คังนเด็กทั้งหกคนได้เรียนเล่นกับคำหูกคำ
 นอกจากชื่อของเขาเข้าไปเข้ามาบนกระดาน ครูก็เล่นกับหมอดอื่น
 อีกหกคนคือไป ผู้ที่เล่นแล้วก็ไปทำกิจกรรมอย่างอื่น เด็กทุกคน
 อยากแต่ง และเมื่อเขาได้แต่งแล้วเขาก็พอใจ ครูชมคนไหน
 นิดคนหนอยระหวางที่เขาแต่ง

เมื่อไปสำรวจดูดำกับคำ คำไหนที่ใช่แล้วก็ขีดออกเสียคือ
 ไปตั้งเรื่องเป็นคำถาม “ไปไหน?” ครูเตรียมบัตรเพิ่มคำ
 ไป โรงเรียน วัด บ้าน เทียว อย่างละหกบัตร ส่วนบัตรเก่าที่ได้
 ใช้แล้ว ให้เอามาเรียงไว้ที่โต๊ะครูเพื่อเด็กเลือกใช้ ครูเลือกเด็ก
 ทุกคนให้ขึ้นมาหาชนต้นทากันเหมือนเมื่อครั้งก่อน ให้เด็กคน
 หนึ่งเริ่มถามเด็กอีกคนหนึ่ง “เธอไปไหน?” เด็กอีกคนหนึ่ง

ตอบ “ฉันไปโรงเรียน” ให้เด็กคนหนึ่งถามครู (สมมุติ)
 “ครูไปไหน?” ครู (สมมุติ) ตอบ “ฉันไปเที่ยว” ให้เด็กอีก
 คนหนึ่งถาม “เธอไปไหน?” เด็กอีกคนหนึ่งตอบ “ฉันไปบ้าน”
 ดังนั้นคำทั้งหลายจะซ้ำกันอย่างน้อยสองหน เว้นแต่คำ “บ้าน”
 “โรงเรียน” และ “เที่ยว” ซึ่งจะถูกใช้เพียงหนเดียว ซึ่งครู
 อาจนำมาใช้อีกต่อไปในบทเรียนหลัง เป็นคำถามคำตอบ เช่น
 “เธอไปโรงเรียนหรือ?” ตอบ “เปล่า ฉันไปบ้าน” ถาม “เธอ
 ไปเที่ยวหรือ?” ตอบ “เปล่า ฉันไปโรงเรียน” ฯลฯ ดังนั้นบน
 กระดาษหนึ่ง และบนกระดาน ก็จะได้คำเหล่านี้ซ้ำกันอีก อย่างน้อย
 สองหน และครูอาจนำคำอื่นมาใช้อีกด้วยเช่น คำ “หรือ” และ
 คำ “เปล่า” เมื่อได้ใช้คำต่าง ๆ ออกไปแล้ว ครูก็ขีดคำใน
 ตำบับที่เรียงไว้ ตามหน้าหนังสือออกเรียบร้อยแล้ว คิดคำถามอย่าง
 อื่นเช่น “เธอเป็นใคร?” เพื่อได้รับคำตอบ “ฉันเป็นเด็กหญิง”
 เรณู ฯลฯ หรือ “เธอนั่งทำอะไร?” เพื่อได้รับคำตอบ “ฉันนั่ง
 ทำบ้านเด่น” หรือ “นั่งเล่นกัน” เป็นต้น

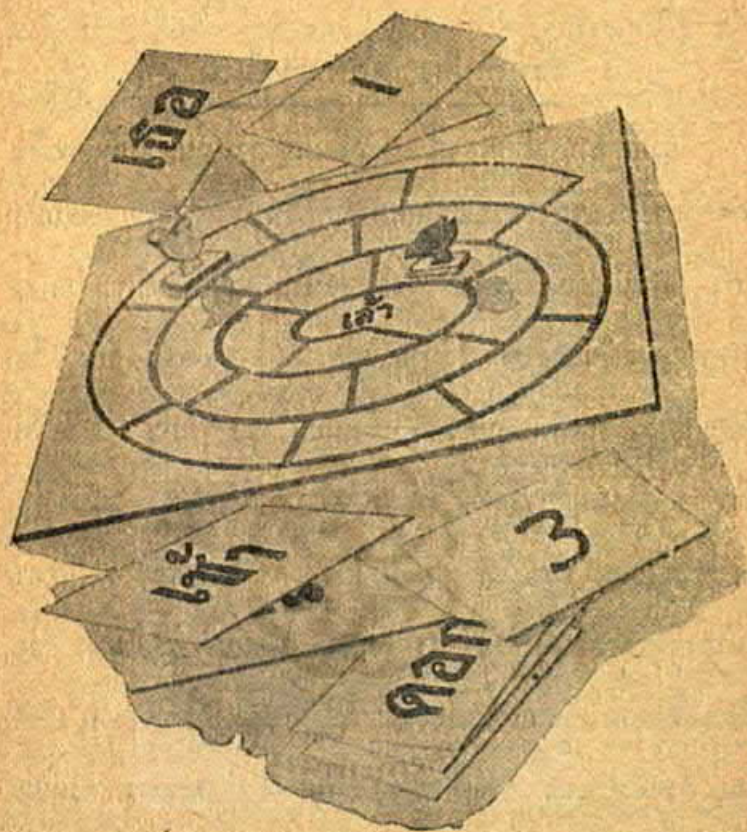
ครูหัดถามและตอบจนครบคำที่ในหนังสือหน้าแรก ดัง
 ๑๐ หรือ ๑๓ หน้า แล้วย่นหนังสือให้เด็ก ๆ ก็จะอ่านได้ แต่ครู

ต้องใช้กระเป๋านั่ง และภาพนั่งเรื่อย ๆ ไป ถ่วงน้ำหนักความ
ในหนังสือเพื่อให้เด็ก ๆ อ่าน เมื่อเด็กเขียนบนกระดานมือจะต้อง
พอสัมควรแล้ว ครูจึงเริ่มให้เขียนลงบนสมุด

การใช้ภาพนั่งและกระเป๋านั่ง พยายามให้ประสานกัน
คือ เล่นสลับกันไป ครูอาจคิดเล่นซ่อนหาบัตรคำ หรือใช้
อุปกรณ์ต่าง ๆ สลับบทเรียน เพื่อมิให้เด็กรู้สึกเบื่อ การใช้
อุปกรณ์กระเป๋านั่งและภาพนั่งต้องการความอดทนจากครูมาก
สักหน่อย แต่การสอนแบบนี้ครูจะช่วยให้เด็กสนุกเพลิดเพลิน
ได้มากกว่าการสอนแบบเดิม หวังว่าครูจะเสียสละทำให้ได้ผล
จริง ๆ และครูต้องคิดคำถามที่เด็กได้เขียนอ่านพูดแล้วให้ยังอยู่
ในความทรงจำได้ทุกเมื่อ โดยครูเขียนประโยคต่าง ๆ ที่เด็กได้
ผ่านมาแล้ว ให้เด็กท่องอ่านดู เวลาครูเรียกเด็กมาพบเป็นคน ๆ
ก่อนจะทำกิจกรรมอื่น ๆ ครูควรพยายามคิดประโยคคำถามคำ
ตอบ มิให้เหมือนกับใจความของหนังสือ เด็กจะได้รู้ดีว่าใจ
ความของหนังสือเขาอ่านได้เอง ถ้าครูทำตามแนวที่ฉันจบคำ
ต่าง ๆ ของหนังสือแต่ละเล่มเป็นลำดับกันไปจะได้ผลดีมาก

วิธีทำอุปกรณ์เล่นไก่เข้าเล้า

อุปกรณ์การเล่นชุกนี้ เป็นเกมการเล่นแข่งขันช่วยในการจำคำ หรือวัด หรือประโยคต่าง ๆ ในบัตรคำที่เด็กได้เล่นมาแล้ว มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษแข็งสี่เหลี่ยมผืนผ้าทำเป็นตารางเวียนเป็นช่อง ๆ ใ้ภายในประมาณ ๑๕-๒๐ ช่อง ในจุดศูนย์กลางของแผ่นมีคำ ๆ หนึ่งเขียนไว้ว่า “เล้า” มีตัวไก่เล็ก ๆ ๒ ตัวสมมุติว่าไก่ดำตัวหนึ่งและไก่ขาวตัวหนึ่ง ตัวดำตัวหนึ่ง ไก่ อาจใช้จุด หรือบันดวยดินเหนียวก็ได้ นอกจากนั้นกับบัตรคำอย่างแข็งและอ่อน ซึ่งใช้ประกอบภาพผนังและกระเปาะผนัง ซึ่งได้ทำไว้แล้วมาเขียนเลขคะแนนกำกับไว้ที่หลังบัตรคำทุก ๆ บัตร เช่น แม่ ๑ คะแนน โรงเรียน ๓ คะแนน ไป ๒ คะแนน คะแนนหลังบัตรจะเขียนเท่าใดนั้น ถือความยากง่ายของคำเป็นเกณฑ์ คำใดง่ายก็ให้คะแนนน้อย คำใดยากให้คะแนนมากขึ้น แต่ไม่ควรเกิน ๓ คะแนน ในการเล่นครั้งแรกเตรียมบัตรไว้ประมาณ

ภาพที่ ๔

วิธีใช้

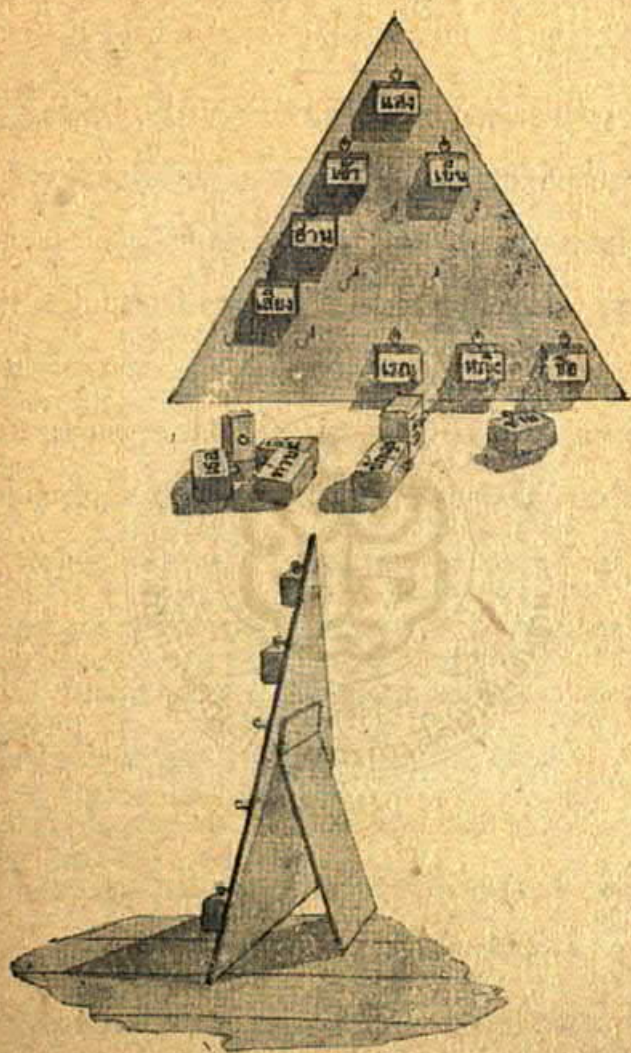
จัดเด็ก ๒ คน มอบไก่ให้กันละตัว ตมมุติว่าคนที่ ๑ ไก่ดำ
คนที่ ๒ ไก่ขาว ให้จับฉลากหรือทอดคดงกันเองว่าจะให้ใครเป็นผู้เดิน

ก่อน แล้วเอาบัตรคำต่าง ๆ คำว่าหน้าลง แยกเป็น ๓ กองตาม
 คะแนนหลังบัตรเด็กจะเห็นแต่ด้านหลังที่เขียนเลขกำกับไว้ บอก
 ให้ทราบว่า ถ้าใครหยิบบัตรในกองใดขึ้นมา และอ่านได้
 (โดยให้คะแนนได้ด้วย เพื่อว่าถ้าอ่านได้จะได้เป็นการสอบ
 ทานว่าอ่านได้จริง ถ้าอ่านไม่ได้ จะได้พลอยทราบไว้ด้วย)
 ก็มีบัตรคั่นไก่เข้าไปในช่องวงกลมเท่ากับคะแนนหลังบัตร ใน
 การหยิบบัตร อ่านนั้น ต้องให้หยิบบัตร ฉบับที่อยู่บนสุดในกอง
 หนึ่ง ๆ เสมอ คนที่ ๑ เบ็ดไก่ให้คนที่ ๒ อ่าน อ่านได้ก็ให้คนที่ ๓
 คนที่ ๓ แล้วก็คนที่ ๒ ดับกันไป ในระหว่างการเดิน ถ้าคนหนึ่ง
 คนใดหยิบขึ้นมาแล้วอ่านไม่ได้หรืออ่านผิด ครูควรให้เด็กที่ร่วม
 เดินกันนั้นเป็นผู้ตัดสินด้วยว่าถูกหรือผิด เมื่อผิดก็ไม่ให้เดิน
 และต้องคว่ำไว้ใต้ชุดบัตรอื่น ๆ ในกองนั้น ๆ เด็กคนที่อ่านไม่ได้
 หรืออ่านผิด ก็จะมีคำสั่งเกดคำ ๆ นั้นและจำไว้ เมื่อถึงคราว
 เบ็ดอ่านต่อไปก็จะอ่านได้ เป็นการด้อให้เด็กจำโดยไม่รู้สึกตัว
 ดับกันไปเช่นนั้น บัตรใดที่เบ็ดขึ้นและอ่านได้ก็ให้สอดไว้ใต้บัตร
 อื่นในกองนั้น ๆ เช่นกัน ใครคั่นไก่เข้าเจ้าก็ถึงจุดศูนย์กวาง
 ก่อน ผู้นั้นเป็นผู้มาที่ ๑ รองลงมาที่ ๒ ตามลำดับ

ในการจัดเกมการเล่นเช่นนี้ อาจเพิ่มชนเป็น ๓-๔ คน
ก็ได้ แต่จะต้องเพิ่มตัวไก่และบัตรคำให้สัมพันธ์กัน ในเวลาสอน
จริงอาจดัดแปลงเป็นรูปสัตว์ชนิดอื่น เช่น รูปกระต่าย รูปวัว ฯลฯ
เปลี่ยนคำในจุดศูนย์กลางและเรียกเสียใหม่ว่า ค้อนกระต่าย
เข้ากรง หรือค้อนวัวเข้าคอกก็ได้ อุปกรณ์การสอนชุดนี้ ครู
อาจใช้สอนเด็กเริ่มตนเมื่อเข้าเรียนใหม่ ๆ โดยใช้ภายหลังจากที่
ได้ให้เด็กเล่นกับบัตรคำต่าง ๆ มาและจำได้บ้างแล้วเป็นการสอนที่
เป็นเกมการเล่นสนุกสนาน เด็กจะรู้สึกสนุก อยากเรียนได้จด
จำคำต่าง ๆ เข้าใจโดยไม่หนักสมองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

วิธีทำสามเหลี่ยมชิงชัย

อุปกรณ์การสอนชุดนี้เป็นเกมการเล่นแข่งขันอีกอย่างหนึ่ง
มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษแข็งรูปสามเหลี่ยมทำเป็นขาตั้ง ด้าน
หน้าติดขอเด็ก ๆ ไว้เป็นแถว ๆ มีไม้ดีดเหลื่อมติดห่วงสำหรับไว้
แขวนท่อขอ ด้านหน้าของดีดเหลื่อมเด็ก ๆ นึกคิดคำต่าง ๆ ที่จะ
ใช้สอนทวนความจดจำถ้าจะให้เล่นครั้งละ ๓ คน และกำหนดไว้
คนละ ๕ คำ ก็ควรทำ ๑๕ คำ และทำดีดพันทีเขียนคำให้ต่าง
กัน ๓ คน ก็ ๓ ดีด อุปกรณ์ชุดนี้ใช้ภายหลังจากที่ได้เล่นกับบัตร
คำมาบ้างแล้ว เช่นเดียวกับค้อนไก่เข้าเจ้า

ภาพที่ ๕

วิธีใช้

ถอดห่วงคำออกมาว่าเป็นกอง ๆ ตามด้ ให้หยิบขึ้นมา
อ่านทีละคำ คล้ายกันกับคอนไก่เข้าเต้า แต่ไม่ใช่อ่านจากบัตร
คำ ใช้อ่านจากคำที่ติดแท่งไม้ วิธีเล่นจัดเด็ก ๓ คน ให้เลือก
ด้คนละด้ และตกลงกันก่อนว่าจะให้ใครเป็นคนหยิบขึ้นแขวน
ก่อนหลัง ถ้ามี ๓๕ ห่วง ก็จะได้คนละ ๕ ห่วง คละกันทั้งคำยาก
และคำง่าย ให้คนที่หยิบห่วงคำในกองของคนขึ้นและอ่านได้ก็
มีสิทธิ์ไปแขวนที่ขอแผ่นด้ามเหล็ก การแขวนจะแขวนห่วงใด
ก็ได้ คือไปกับคนที่ ๒-๓ ตามลำดับ ในระหว่างเล่นถ้าคนหนึ่ง
คนใดอ่านไม่ได้ หรืออ่านไม่ออก ก็ไม่มีสิทธิ์ไปแขวน และครู
ก็ควรให้เด็กที่ร่วมเล่นด้วยนั้นบอกให้รู้ด้วยว่า คำนั้น ๆ อ่านว่า
อะไร ในตอนนั้นและจะเป็นการฝึกความจดจำของเด็กโดยไม่รู้
ตัว เช่นเดียวกับคอนไก่เข้าเต้า ผลัดเปลี่ยนกันหยิบอ่าน
ไปเช่นนั้น ห่วงคำของใครได้แขวนหมดก่อนก็เป็นผู้มาที่ ๑ รอง
ลงมาที่ ๒-๓ ตามลำดับ

ในการใช้อุปกรณ์การสอนชุดนี้ อาจเพิ่มเด็กขึ้นเป็น ๔-๕
คนก็ได้ แต่ต้องเตรียมห่วงคำไว้ครบคนในการเล่นเมื่อสิ้นสุดลง

แต่ละคราว ควรปรับเปลี่ยนให้เด็กที่เล่นห้วงคำอื่น ๆ บ้าง เพื่อให้แต่ละคนได้ผ่านคำทั้ง ๓ ดั้ หมายความว่า เด็กคนหนึ่ง ๆ จะต้องเล่นได้ทุกดั้ จะมีแพ้ ชนะถึงต้นสุดกัน ๓ ครั้ง จึงจะนับว่าเด็กแต่ละคนได้เล่นแหว่นคำครบ อ่านและจำห้วงคำทุกแห่ง คำที่นำมาให้เล่นแต่ละคราวนั้น

อุปกรณ์การสอนทั้ง ๒ ชุดนี้เป็นเกมการเล่นแข่งขัน ในเวลาทีครูสอน หรือจัดเกมการเล่น มีข้อที่ควรระวังอย่างหนึ่ง คือควรใช้คำว่าแพ้ชนะน้อยที่สุด ขอให้ใช้ว่าเป็นผู้มาที่ ๓ เป็นผู้มาที่ ๒ ที่ ๓ แทน ถ้าใช้คำว่าแพ้ชนะ อาจทำให้เด็กเกิดปมด้อย อาจนึกคิดไปในทางแพ้ชนิดที่ไม่เป็นกุศล และบางครั้งอาจจะเป็นชนวนการแตกวิวกันก็ได้ ในการเล่นเกมการแข่งขันเพื่อประกอบการอ่านนี้ ถ้าครูจะได้แนะนำให้เด็กทุกคนมีสติในการเล่นเท่ากับเป็นการดำรงوجدการณ์เรียนของเด็กไปด้วย เช่น จัดแบบให้มีสติว่า

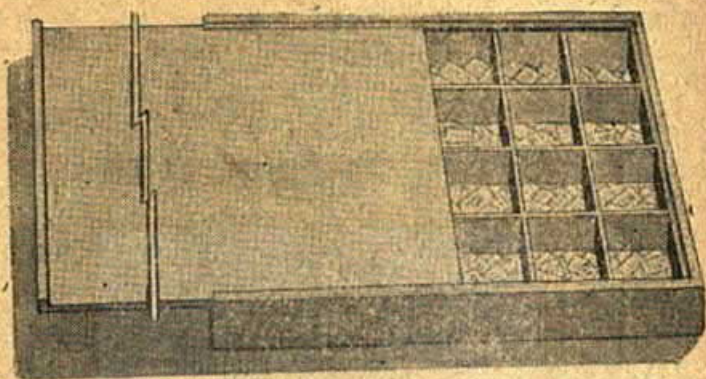
๕๔ ครั้งที่	เกมการเล่น	๕๕ ได้เท่า	หมายเหตุ

อย่างนั้นจะได้ผลดียิ่งขึ้น แผนสถิติควรควรให้แบบแนะนำ
แก่ตอนแรก ๆ เท่านั้น คือไปมอบให้เป็นสถิติประจำตัวของเด็ก
เอง แนะนำให้กรอกเองเมื่อเสร็จการเล่นครั้งหนึ่ง ๆ จะทำให้เด็ก
ได้เพิ่มการจดเขียน รู้จักการจัดระเบียบ เชื่อมั่นและซื่อตรงต่อ
ตนเอง

๕๖ วิชาทำกล่องคำทวนการอ่าน

อุปกรณ์การสอนชุดหนึ่งลักษณะเป็นกล่องสี่เหลี่ยมมีฝาปิด
ภายในกล่องแบ่งเป็นช่องเล็ก ๆ หลาย ๆ ช่อง ในช่องต่าง ๆ
(ที่คัดมาจากหนังสือดังได้อธิบายมาแล้วใน เรื่อง วิชาทำบัตรคำ
อย่างเด็ก)

บัตรคำใส่ไว้ตามช่องต่าง ๆ เรียงไปตามหนังสือ เช่น
ช่องที่ ๑ มีคำในหน้า ๑ ถึง ๓๐ ของหนังสือไปโรงเรียนช่อง

ภาพที่ ๖

ที่ ๒ คำในหน้า ๓๓ ช่องที่ ๓ คำในหน้า ๓๒ ๑๓๑ เป็นลำดับ
ไปจนหมดเล่ม ถ้ายังไม่อาจทำถูกต้องเป็นช่อง ๆ เช่นจะหากดอง
เด็ก ๆ หรือกระเบื้องเบ็ดดำใช้ได้แทนก็ได้

ภาพที่ ๑

วิธีใช้

ครูให้เด็กคนใดคนหนึ่งทำการให้บทจน เปิดหนังสือ
 ในหน้าที่ต้องการจน แล้วบอกให้เด็กคำในช่อง ที่ตรงตามหน้า
 หนังสือนั้นเด็กหยิบคำในช่อง หรือกล่องขึ้นมาวางทับบนตัว
 หนังสือเรียงไปทีละคำให้ถูกต้อง เด็กก็จะหา จะสังเกตในคำ

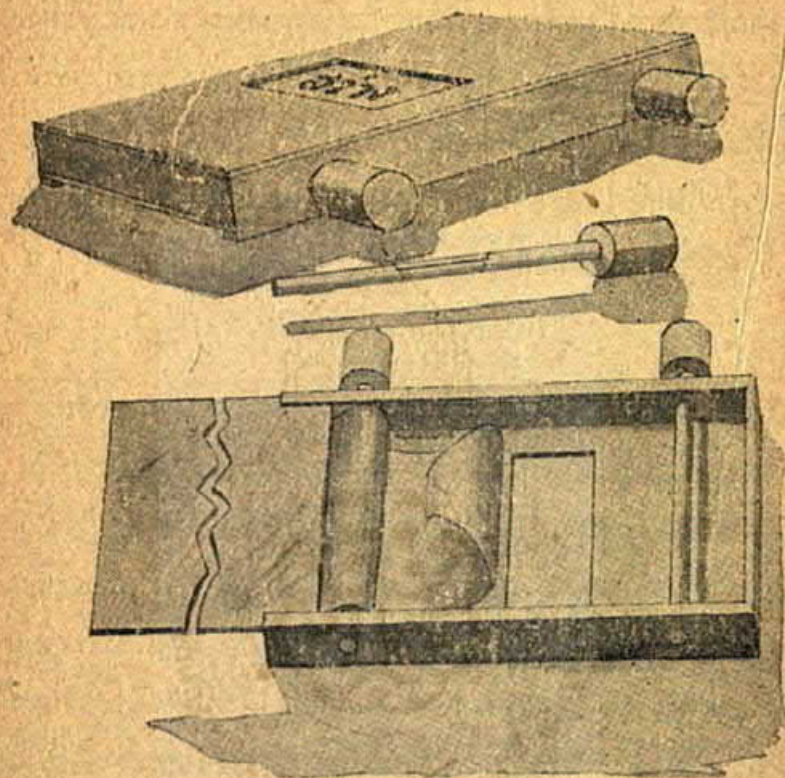
หนังสือและคำในกล่อง หากคำที่เหมือนกันนำมาวางทับไว้เมื่อ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูควรตรวจสอบโดยให้เด็กหยิบขึ้นอ่าน
ทีละคำ ๆ ทั้งคำที่นำไปวางทับและคำในหน้าหนังสือ คำใดที่ยัง
วางไว้ไม่ถูกต้องครูควรให้ค้นหาใหม่ เมื่อถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
ควรให้อ่านทวนอีกครั้งหนึ่ง

วิธีทำกล่องหมุนคำ

อุปกรณ์การสอนชุดนี้ไว้สำหรับทวนการอ่านของเด็ก ที่
ได้เน้นบัตรคำ ภาพนิ่ง กระดาษมาแล้ว มีลักษณะเป็นกล่อง
สี่เหลี่ยม ด้านหน้ามีช่องหน้าต่าง สำหรับใส่คำต่าง ๆ เดือนชน
ด้านหลังมีฝาปิด ด้านข้างมีลูกบิด สำหรับหมุนคำขึ้นลง ๒ อัน
กระดาดแผ่นยาว ๆ เขียนคำต่าง ๆ เป็นแถว ตอนปลายของ
กระดาดทั้งสองข้างติดที่แกนของลูกบิดทั้ง ๒ อันโดยใช้ด้ายแล้ว
มัดวน เมื่อหมุนลูกบิดอันใดอันหนึ่ง ก็จะมีวนกระดาดเข้าได้
พร้อมกับคำต่าง ๆ จะเดือนชนลงตามช่องหน้าต่างด้วย

วิธีใช้

เมื่อหมุนลูกบิด คำต่าง ๆ ก็จะเดือนชนลงตามช่องหน้าต่าง
ดังนั้น ครูเอาไว้ทบทวนกับเด็ก ผู้ใดจะทบทวนกับเด็กคนใด
หรืออาจใช้ทบทวนกับเด็กเป็นหมู่ ๆ โดยใช้เรียงกันอ่านเร็ว ๆ ก็ได้

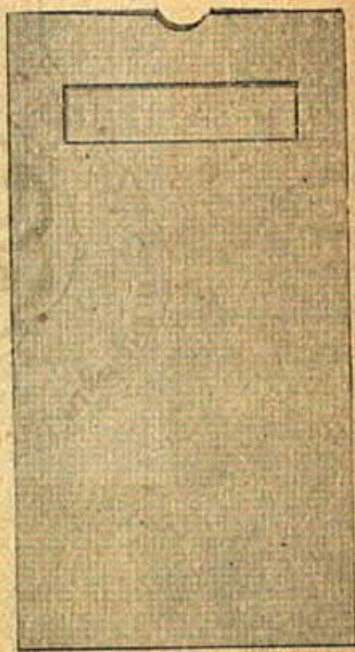
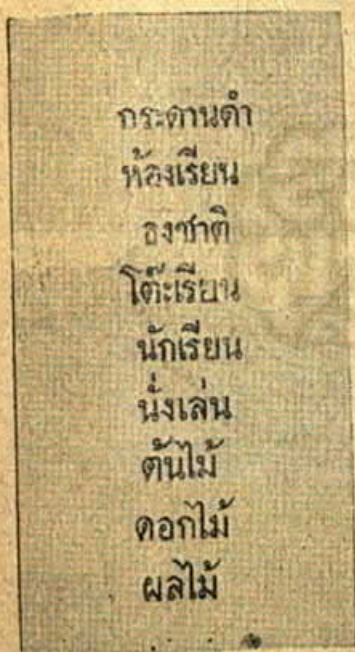

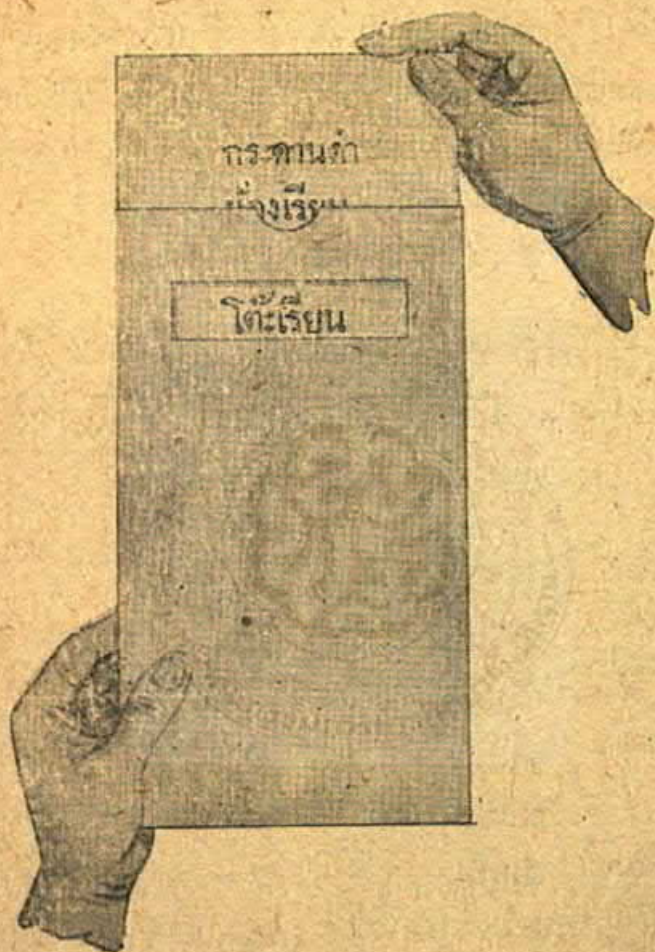
ภาพที่ ๘

วิธีทำของเล่นคนคำ

มีลักษณะเป็นกระดาษแข็งรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าพับซ้อนกันเป็น
รูปกระเป๋าคือพับด้านหนึ่งและด้านข้างทั้งสองด้านหน้าเจาะเป็น
ช่องหน้าต่างเล็ก ๆ ขนาดกว้างยาวพอของเห็นคำที่ซ่อนอยู่

คัดกระดาษแข็งบาง ๆ อีกแผ่นหนึ่ง ขนาดพอใส่ในซองเลื่อนขึ้น
ลงได้ ให้ยาวกว่าซองสักเล็กน้อยเพื่อหีบเลื่อนขึ้นลงได้สะดวก
ในแผ่นกระดาษแข็งนี้เขียนคำต่าง ๆ ในหนังสือที่ใช้สอนบททวน
เรียงลงมาในทางตั้งกระให้พอเลื่อนกระดาษขึ้น ด้วยอักษรยกเลื่อน
ขึ้นตรงหน้าต่างพอดิบเป็นคำ ๆ

กระดาษแข็งบรรจุคำต่าง ๆ นี้ ต้องทำไว้หลาย ๆ แผ่น
แต่ละแผ่นถ้ามีเลขกำกับไว้ด้วยว่า แผ่นคำในหน้าที่ ๓-๕
หรือแผ่นคำในหน้า ๖-๘ ฯลฯ ก็จะทำให้ครูผู้สอนหยิบใช้
ได้สะดวกยิ่งขึ้น

วิธีใช้

เมื่อเดือนกระดาษแข็งชุดลง ตัวอักษรก็จะเลื่อนลงตาม
ช่อง หน้าต่าง เอาไว้ทบทวน กับเด็ก เป็นหมู่ ๆ หรืออาจทบทวน
ทีละคน ๆ

วิธีทำแผ่นคำปิดภาพ

อุปกรณ์การสอนชุดนี้สำหรับช่วยทบทวนความจำของเด็ก
ที่เล่นกับภาพผนังมาแล้ว คือเมื่อเห็นภาพก็ช่วยให้ระลึกถึงคำตาม
ความหมายของภาพที่เคยเห็นมา มัดกระดาษเป็นแผ่นสี่เหลี่ยม
ทำด้วยกระดาษแข็งหรือไม้อัดขอบทั้ง ๔ ด้าน ภายในมีภาพ
สี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ปิดไว้เรียงกัน ๒ หรือ ๓ แถว ภาพที่นำมาคิด
นึกเป็นภาพซึ่งคิดเอามาจากหนังสืออธิบายมาแล้วถึงวิธีคิดภาพ
ภาพต่าง ๆ เหล่านี้นำมาคิดให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมเท่า ๆ กัน ปิดลง
ในกระดาษแข็ง หากกระดาษแข็งอีกแผ่นหนึ่ง คิดเป็นรูปสี่เหลี่ยม

ประมาณเท่าภาพสำหรับไว้บันทึกบนภาพที่ติดไว้ เขียนคำต่าง ๆ ตามความหมายในภาพลงบนแผ่นกระดาษแข็งรูปสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ น เช่นในแผ่นที่นำไปปิดภาพวัด ก็เขียนคำว่า “วัด” หรือ ในแผ่นที่นำไปปิดภาพโรงเรียน ก็เขียนคำว่า “โรงเรียน” ดังนั้น หากหมุดหรือตะปูตัวเล็ก ๆ คือกักติดแผ่นคำไว้ หรือ ติด ด้านใด ด้านหนึ่ง ของแผ่นคำนั้นให้เจ้า พอนวดต่อแต่ละ ยกขึ้นได้ ง่าย ๆ และปิดเปิดได้ง่าย ในแผ่นหนึ่งอาจมี ๘ ภาพ ๑๒ ภาพ ก็ได้

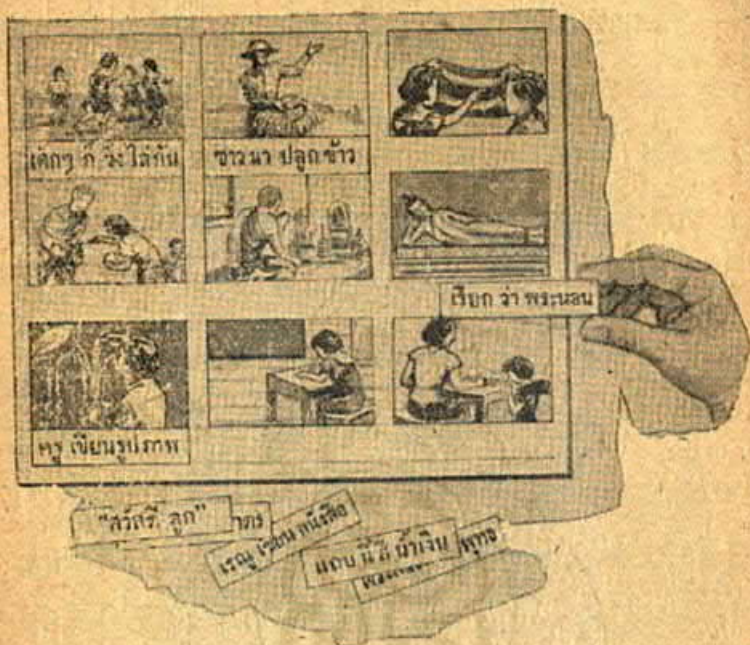
วิธีใช้

หยิบเอาแผ่นคำต่าง ๆ ที่ปิดภาพออกแล้ว ให้เด็กเลือก แผ่นคำเหล่านั้นไปปิดให้ตรงความหมายแต่ละภาพ เมื่อปิดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้อ่านบททวนให้จำแม่นยำด้วย ถ้าคำใดยังอ่านผิดก็ให้ดูภาพทบทวน โดยครูช่วยซักถามเป็นแนวทางจนอ่านได้ถูกต้อง ในการทำอุปกรณ์ชุดนี้ควรทำหลาย ๆ แผ่น เพื่อเวลาใช้จะได้ใช้พร้อม ๆ กัน

วิธีทำประโยชน์เทียบภาพ

อุปกรณ์ การ ดอน ชุดนี้ มีวิธี ทำ คล้าย กัน กับ คำปิด ภาพ ต่างแต่ว่าไม่ต้องทำขอบ และไม่ต้องทำแผ่นคำปิด คือใช้ภาพ

ต่าง ๆ ที่คัดมาจากหนังสือเช่นเดียวกัน บัตรประโยคที่คัดไว้
 แล้วยังก็นำมาทำเป็นอุปกรณ์การสอนชุดอื่นได้อีกชุดหนึ่ง โดย
 เลือกภาพต่าง ๆ ในหนังสือที่มีความหมายเป็นวลี หรือเป็น
 ประโยค ๆ ถัดเอาประโยคที่คัดไว้แล้วเป็นบรรทัดฐาน เช่น ใน
 หน้า ๓๖ ของหนังสือไปโรงเรียนมีประโยคต่าง ๆ ที่คัดไว้
 ๓ ประโยค และในหน้าเดียวกันมีภาพเด็ก ๆ กำลังวิ่งเล่น
 ฉะนั้นถ้าหากต้องการภาพนี้เป็นประโยคเทียบภาพ ก็เอาประโยค
 ว่า “เวลายุคพัก เด็ก ๆ ก็วิ่งได้กัน” นำมาเทียบกับภาพใน
 หน้า ๓๖ ประโยคที่เหลือ ๒ ประโยค อาจนำไปใช้ทำอุปกรณ์
 หักจังหวะพูดหมู่ หาประโยคต่าง ๆ ให้ตรงกับหัวเรื่องได้ เลือก
 เอาภาพและประโยคที่มีความหมายตรงกันเช่นนั้น หลาย ๆ ภาพ
 หลาย ๆ ประโยค เอาภาพมาติดลงในกระดาษแข็งเป็นแถว ๆ
 ในแผ่นหนึ่ง อาจมี ๖ ภาพ ๘ ภาพ หรือ ๑๒ ภาพ ก็ได้ ข้าง
 ด้านของภาพ เว้นระยะ เป็นช่องไว้ขนาดบัตรประโยควางลงไปได้
 บัตรประโยคนี้ ถ้าตัดให้มีขนาดกว้างและยาวเท่ากันทุกบัตร
 จะทำให้สวยงามยิ่งขึ้น ควรทำหลาย ๆ แผ่น เพื่อเวลาใช้จะ
 ได้ใช้พร้อม ๆ กันหลาย ๆ คนได้

ภาพที่ ๑๒

วิธีใช้

หยิบเอาประโยคต่าง ๆ นอกจากภาพเดียวให้หมด ให้เด็ก
เลือกเอาประโยคต่าง ๆ เหล่านี้ไปวางไว้ในช่องต่าง ๆ ได้ภาพ
ให้ตรงตามความหมายในภาพ เสร็จเรียบร้อยแล้วควรให้อ่านบทพจน
านถูกต้อง

อุปกรณ์ การสอน ชุดนี้มีประโยชน์ จำหรับให้เด็ก ได้รับความ
 สัมพันธ์ระหว่างภาพกับประโยค เพื่อประโยชน์ในการเรียนวิชา
 อื่นต่อไป เช่น สังคมศึกษา เด็กได้ภาพผลไม้มาภาพหนึ่ง
 อาจสร้างข้อความประกอบภาพได้เอง เช่น ผลไม้เป็นอาหาร
 ทดหรือผลไม้ดีดกว่าผลไม้ดอง ดังนี้เป็นต้น

วิธีการภาพตัดต่อ

ภาพที่จะนำมาตัดเป็นอุปกรณ์การสอนชุดนี้ ก็เป็นภาพ
 ที่คัดเอามาจากในหนังสือเช่นเดียวกัน เพื่อให้คงทนถาวร
 ควรเอาภาพที่จะคัดก่อนบีบลงในกระดาษแข็งหนา ๆ หรือแผ่น
 ไม้อัด แล้วทำเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมก็ได้ แล้ว
 คัดรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมนั้นออกเป็นชิ้น ๆ แต่ไม่ควร
 เกิน ๔ ชิ้น เพราะจะทำให้เด็กนำมาต่อกันยาก ในการคัดออก
 เป็นชิ้น ๆ นี้ อาจตัดเป็นเส้นโค้งหรือเส้นหักหลาย ๆ แบบก็ได้
 เมื่อคัดออกเป็นชิ้น ๆ แล้วถ้ามาประกอบกันเข้าก็จะเป็นรูปเหลี่ยม
 ตามเดิม ในการเลือกภาพสำหรับตัดก่อน ควรเลือกภาพใหญ่ ๆ
 เช่น ภาพในหนังสือไปโรงเรียนหน้า ๓๕, ๓๕, ๒๓ ฯลฯ
 เป็นต้น และเตรียมทำไว้หลาย ๆ ภาพ

ปัญญา

วิธีใช้

นำเอาภาพตัดต่อเหล่านี้มาตั้งให้เด็ก ครังแรกอาจตั้งให้คนเฝ้าภาพให้เด็กประกอบเข้าเป็นรูปตามเดิม ครังต่อไปอาจใช้ ๒-๓ ภาพ กละกันคือเด็ก ๓ คน เมื่อเด็กนำเอาชิ้นต่าง ๆ มาประกอบเข้าได้แล้ว ควรให้เด็กอภิปรายประโยคที่เตรียมไว้หลาย ๆ ประโยค ซึ่งตรงกับควาหมายในภาพบ้าง ไม่ตรงบ้าง มาเทียบกับภาพที่ต่อแล้ว ให้ถูกตรงตามความหมายในภาพ แล้วอ่านบททวนจนถูกต้อง เป็นการฝึกความสังเกตให้รู้จัก เปรียบเทียบ รอยต่าง ๆ มุมต่าง ๆ ว่ารอยใดควรเข้ากับรอยใด และมุมใดควรติดต่อกับมุมใด เป็นการฝึกให้เด็กเป็นนักคิด นักเปรียบเทียบ ทั้งเป็นการทบทวนการอ่าน และเข้าใจประโยคที่อ่านอีกด้วย

วิธีทำอุปกรณ์ให้จัดหมวดหมู่ของประโยคต่าง ๆ

อุปกรณ์ชุดนี้ประกอบด้วยบัตรประโยคเป็นส่วนใหญ่ บัตรประโยคนักเป็นบัตรประโยคที่ตัดเอามาจากในหนังสือ ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น เลือกเอาบัตรประโยคต่าง ๆ ที่ยังเหลือจากการทำประโยคเทียบภาพมารวมกันเป็นหมู่ ๆ เช่น เรื่องนา หมู่หนึ่ง เรื่องสวน หมู่หนึ่ง เรื่องไร่ หมู่หนึ่ง หรือเรื่องโรงเรียน หมู่หนึ่งในเรื่องหนึ่ง ๆ ก็ได้ไว้สัก ๑๐ กว่าประโยค เอากระดาษ

แข็งมาคิดเป็นรูปดีเหมือนผืนผ้า เขียนหัวเรื่องไว้แต่ละแผ่น
 หรือจะใช้เขียนหัวเรื่องไว้ต่างหากแล้วนำมาเขียนในแผ่นตารางนี้
 ทหลัง เพื่อประหยัดแผ่นตารางโดยใช้เปลี่ยนหัวเรื่องได้ หลายๆ
 เรื่องก็ได้ เจาะกระดาษแข็งนอกเป็นรูปดีเหมือนขนาดพอดี
 กับบัตร ประโยค เป็นช่อง ๆ เรียงลงมา ตามแนวตั้ง ประมาณ
 ๓๒ - ๓๕ ช่อง เมื่อเจาะเสร็จเรียบร้อยแล้วนำแผ่นที่เจาะไปปัก
 ลงในกระดาษแข็งนอกแผ่นหนึ่งขนาดเท่า ๆ กัน ส่วนที่เจาะก็จะ
 เป็นตารางสำหรับใส่บัตรประโยค

วิธีใช้

แยกบัตรประโยคต่าง ๆ ออกต่างหากจากแผ่นตารางแล้ว
 เอาประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นมาจัดกันหลาย ๆ หัวเรื่อง ให้เด็กหา
 ประโยคไปวางไว้ในช่องของแต่ละแผ่นให้ตรงกับหัวเรื่อง เมื่อ
 วางไว้ถูกต้องเรียบร้อยแล้วควรให้อ่านบททวนดูด้วย อุปกรณ์
 การ สอน ชุด นี้ มี ประโยชน์ใน การ ตั้ง เล่ม ให้ เด็ก รู้ จัก ความ
 สัมพันธ์ของประโยค กับหัวเรื่อง รู้จักจัดหมวดหมู่ของประโยค
 เป็นเบื้องต้นในการสอนแต่งความให้แก่เด็ก ในการเรียงประโยค
 แต่ละหัวเรื่องนั้น ควรจัดให้เด็ก รู้จักการจัดประโยค ตามลำดับ
 ก่อนหลังในหมวดนั้น ๆ เพื่อให้ความกลมกลืนเป็นเรื่องเป็นราว
 ด้วย ในการสอนนั้นครูอาจให้เด็กหลาย ๆ คนร่วมกันออกความ
 คิดเห็นในการจัดครึ่งหนึ่ง ๆ

คำจากหนังสือที่ใช้ทำอุปกรณ์การสอน

ถ้าใช้หนังสือ “ไปโรงเรียน” ก็จะได้คำดังนี้:—

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑ ไป โรงเรียน	๓
๒ เด็ก เรณู หญิง	๓
๓ ชาย ปัญหา	๒
๔ ฉัน ช่อ เรอ	๓
๕	
๖	
๗ เป็น	๑
๘ เล่น นั่ง เรา	๓
๙ บ้าน ทำ	๒
๑๐ มี แม่ พ่อ	๓
๑๑ ใน อยู่	๒
๑๒ ค.ญ. ค.ช. และ น่อง พี่ สาว	๖
๑๓ ด้วย กัน ที่	๓
๑๔ เข้า เวลา	๒
๑๕ ครู	๑
๑๖ ของ เพื่อน	๒

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑๗ กับ	๑
๑๘ กะ ลูก หนู พุด สวัสดิ์	๕
๑๙ กรับ คำ เกรพ	๓
๒๐ ชาติ ก่อน ห้อง เข้า ชง	๕
๒๑ ก็ แล้ว นึก	๓
๒๒ คุณ	๑
๒๓	
๒๔ อ่าน ชอบ คน หนังสือ ทุก ขึ้น	๖
๒๕ เขียน โต๊ะ	๒
๒๖ ชน ให้ หน้า สอน	๔
๒๗ นอก	๑
๒๘ นำ ตาม	๒
๒๙ บน ขบวน คำ กระดาน	๔
๓๐ ใช้ เล่ม หนังสือ แผ่น	๔
๓๑ ขอลูก แดง เขียว ขาว เหลือง ภาพ	
รูป ระบาย สี ช่วย	๑๐
๓๒ ดินสอ หัก	๒
๓๓ ได้ ง่าย เร็ว	๓

หน้า

จำนวนหน้าใหม่

- ๓๔ เอง ข้า จะ งาน เสร็จ ถ้า ยาก ๗
- ๓๕ พัก หยุด ๒
- ๓๖ ได้ วัง ๒
- ๓๗ แดด กลาง กว่า มาก น้อย ร้อน สนาม
วัน ๘
- ๓๘ บ่าย ๑
- ๓๙ อาหาร กิน จัด ไม่ เพื่อ ๕
- ๔๐ ออก ตก ฝน ๓
- ๔๑ ดู มอง อยาก ๓
- ๔๒ ดู ใจ เหมือน ๓
- ๔๓ เอา หา มา ๓
- ๔๔ ดม แข็ง น้า แรง ๔
- ๔๕ เขา พอ ต้อง ๓
- ๔๖ กลับ ๑
- ๔๗ เป็น ๑
- ๔๘ ชาว คือ ข้าว นา นี้ ประเทศ ปลุก ไทย ๘
- ๔๙ หลาย ผัก ไร่ อย่าง ๔
- ๕๐ ชนิด ดอก ไม้ ผล สวน ต้น ๖

๕๑	กลอง	ล้า	ปลา	ว่าบ	๔
๕๒	จับ	หมา	แมว		๓
๕๓	เผ้า	เลียง	ไว้		๓
๕๔					
๕๕	เงิน	ชี	ไตรรงค์		๓
๕๖	แน่	น	แกม		๓
๕๗	ไหนด	นั้น			๒
๕๘	บิณฑบาต	บาตร	หมู	พระ สงฆ์ ใส่วัด	๓
๕๙	ใกล้				๑
๖๐	ถวายเป็น				๑
๖๑	รูป	เทียน	ไหว้		๓
๖๒	แล	สั่ง			๒
๖๓	หลวง	พบ	ปู	ทาง	๔
๖๔	ผู้	ใหญ่			๒
๖๕	เจ้า	พุทธ	แทน		๓
๖๖	นอน	แบบ	เรียก	ว่า	๔
๖๗	มหา	ประ	ชุม	กษัตริย์	๔
๖๘	เห็น	ปิด			๒

หน้า จำนวนคำใหม่

๖๕ ใหม่ เพลง พร้อม บารมี เก่า ร้อง

สรรเสริญ ทั้ง

๘

๗๐

๗๑ ไฟ ไกล ห้า ชั้น ภูเขา บาง ปีน รถ

เรือ สิบ เที้ยว ทะเล ญาติ เข็ม ๑๔

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๓.๑ คำ

“ฝนตกแดดออก”

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑ เมื่อ	๑
๒ ชุ่ม ดิน หน้า เปียก ไถ	๕
๓ ใบ ช่น ผลไม้ ฤดู สด	๕
๔ อ่อน แก่ เก็บ ขาย	๔
๕ เกียว	๑
๖ เล็ก หมด หนาว ปลาย ฟืช ถึง ต่าง	๗
๗ อาศัย ฟ้า ท้อง	๓
๘	
๙ อากาศ ดุด จาก สั้น ยาว ราก	๖
๑๐. หลัง คั่น ตอน	๓
๑๑. งอก งาม เต็มโต	๓
๑๒ หาย ภาย สัตว์ บัง	๔
๑๓ อาทิตย์ ดวง เพราะ ทัว ตะวัน	๕
๑๔ นัน ระหว่าง เสมอ ทิศ	๔
๑๕ อะไร ส่อง แสง	๓
๑๖ ประตุ สว่าง	๒

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๗	แห่ง	ความ	ตาก	๓						
๑๘	ผู้	ชัก	เสื่อ	๓						
๑๙	อัน			๑						
๒๐	ชีวิต	กำลัง	สิ่ง	๓						
๒๑	เพียบ	คาย		๒						
๒๒										
๒๓	ดาว	จันทร์	มืด	ที่	๔					
๒๔	เดือน	หงาย			๒					
๒๕	บ้าง	ฟัง	จำลอง	ใคร	๔					
๒๖										
๒๗	ตลาด	เหนือ	เรื่อง	รู้จัก	สนุก	ใต้				
	ธรรมชาติ	ถาม					๘			
๒๘	เหตุใด	คิด	ไร	สน			๔			
๒๙	กลัว	เคย	จริง	มัน	ข้อ	เสียง	ตึก	แก	ตึก	
	ตึก	แก	ตัว	ยื่น	ยาง					๑๒
๓๐	กระโดด	กลาน	เล่า	สอง	ดับ	ตื่น				๖
๓๑	เอ๊ะ	บอก	หลอก							๓
๓๒	ลง	มือ	สาย	ทำไม	วาง	วัด				๖

๕๔

หน้า

จำนวนคำใหม่

๓๓ อิก บับ หาง ต่อ ๔

๓๔ จิง สักเกต ฐู ๓

๓๕ หด คล ม้วน พลิก ไล่ ๕

๓๖ อธิบาย ดัน หน กว่า ๔

๓๗ ช่าง แปลก ๒

๓๘ เหล็ก แท่ง ๒

๓๙ ชวน เลย ๒

๔๐ ตลาด ๑

๔๑

๔๒ เลือก ๑

๔๓ ชัน จง เข้มหมุด สดางค์ ตาปู ๕

๔๔ อ้น กระดาษ ลวด หันบ แตะ คัด ๖

๔๕

๔๖

๔๗

๔๘ เหล่า ฐูสัถ ขก ๓

๔๙

หน้า	จำนวนคำใหม่
๕๐ อับ เข้ม หมุน รอบ	๔
๕๑ ช	๑
๕๒ ไหม	๑
๕๓ หัน สำคัญ สี่ ตรง	๔
๕๔ ข้าง ขวา ซ้าย	๓
๕๕ ข้าม	๑
๕๖ ถ้าง	๑
๕๗	
๕๘	
๕๙ ประโยชน์	๑
๖๐ แถ่น	๑
๖๑ กระทบ สังกะสี	๒
๖๒ บ่อ ลอย ทดลอง	๓
๖๓ เหย นิ่ง	๒
๖๔ ชัก ป่าน ว่า	๓
๖๕ แวะ	๑
๖๖	
๖๗ ก่อ	๑

๕๖

หน้า

จำนวนคำใหม่

๖๘ ถึง จม เลื่อน ถูก แต่ ๕

๖๙

๗๐

๗๑ ท้อ ๑

๗๒ ทาร์ว ๑

๗๓ รอ สาม ๒

๗๔ อาบ मुख นะ พา สักครู ๕

๗๕ กอย ๑

๗๖ เหนอย หรือ คอบ ๓

๗๗

๗๘ อ้าว ลูก ๒

๗๙ แน่น ผูก สงสัย ๓

๘๐ ฝา กลม กวาด จน จำ ขวด หย่อน ๗

๘๑ ปลื้ม รางวัล ๒

๘๒ ลาย เม็ด เปรี๊ว เฝ็ด รส หวาน หยิบ ๗

๘๓ ถอง ๑

หน้า

จำนวนคำใหม่

๘๔ ขบขัน	หัวเราะ	บ่อย	๓
----------	---------	------	---

๘๕ อม	ตู่		๒
-------	-----	--	---

๘๖ เช่น	เอ้า	เทียบ	ใจ	สำหรับ	๔
---------	------	-------	----	--------	---

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๒.๖ คำ

“เตี๋ยวรณไฟ – ต้นทาง”

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑ คัง ฝัก นับ เป็ด ผ่อน เรือน รำ ๗	
๒	
๓ ภาค สัน	๒
๔ โดยสาร	๑
๕ โดย เเดิน กราว ราว ว้าง	๕
๖ เกิน ห่าง เหลือ หนอ ผ่าน	๕
๗ เจ็ด โมง สถานที่	๓
๘ ोन ก้าง ลุง แรก สบาย	๕
๙ คง รัก	๒
๑๐ ขว่ กล้า กรัง แปรค ดิน เต็น	๖
๑๑ อาย บ้า ปี แสงทอง ขวบ	๕
๑๒ เกวียน ขับ ขี่ ควาย แหม รับ ที่เดียว	๗
๑๓ การตรก นั้น นาย	๓
๑๔ บุตร ฝาก ห่าง แนนนำ ผม แสดง เทียว อย่า	๘
๑๕ ขอบคุณ ลา ระวัง	๓

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๖	ป้า	เยอะ	แยะ	๓					
๑๗	มาย	ผจญภัย	หวาดเสียว	๓					
๑๘	ดึก	หวั	จดหมาย	คำ	หลับ	รีบ	๖		
๑๙	เข้า	รู้	ปลูก	รุ่ง	๓				
๒๐	พื้น	ครึ่ง	เรียบ	รื้อ	ทัน	แต่ง	ถู	ตั้ง	๘
๒๑	ห่อ	ห้าม	ขนม	สกปรก	ค้ม	ข้อม	๖		
๒๒	บาท	เดียว	สัก	๓					
๒๓	บรรทุก	เช็ด	ขน	ปิด	พื้น	รักษา	สะอาด	๗	
๒๔	รังเกียจ	๑							
๒๕	แมลง	ตอม	๒						
๒๖	คำ	เสีย	๒						
๒๗	นาน	๑							
๒๘	เดียว	แห่ง	ลึ้ม	๓					
๒๙	หก	หัก	จอด	แข็ง	ขา	ลึ้ม	แตก	๗	
๓๐	ชะงัก	ส่ง	๒						
๓๑	ร้องให้	ขม	๒						
๓๒	ฉึกฉัก	แก้ง	กะ	ระฆัง	ตี	วูด	๖		
๓๓	โบก	๑							

๓๔	โพล่	ตักเตือน	ขึ้น	๓				
๓๕	ขอโทษ	นึก	สุภาพ	๓				
๓๖	ชิด	ชน	แคบ	ริม	สะพาน	เสา	๖	
๓๗	เมื่อ	๑						
๓๘	กระมัง	หาก	ทุ่งนา	๓				
๓๙	ก้อน	กอไผ่	คอย	เมฆ	มะพร้าว	ท้องฟ้า		
	ตาล	แวบ	๘					
๔๐	บัว	ผัก	หนอง	เต็ม	๔			
๔๑	เบื้อเรื่อ	ครู	ถึง	ตา	ไว	๕		
๔๒	อู๋	ไข่	ลม	พัด	ช้า	๕		
๔๓	เหงา	๑						
๔๔	แก่ง	แย้	ตลก	๓				
๔๕	ชม	๑						
๔๖								
๔๗	ฝูง	แก	นก	แน่ะ	๔			
๔๘	แก่ง	คันนา	สูง	ท้องนา	เคย	ทันใด	หวูด	๗
๔๙	ถ้อย	๑						

หน้า จำนวนคำใหม่

- ๕๐ อ้อข้วน ไอสกริม อร่อย ชาเย็น ต้าน
 กุ้งคัม ไก่ย่าง กาแฟเย็น จอแจ ไข่ต้ม
 ไข่ดาว ผัก ถั่วต้ม หวานเย็น ๑๔
- ๕๑ แบก บ่า หาบ นิ้ว หนุ่ม เร่ ถาด ทูน ๘
- ๕๒ เอี้ย ๑
- ๕๓ จ้า ก้า ๒
- ๕๔ กั้น ๑
- ๕๕ อนุญาต ฟัน ขอ หลีก เดือน เทียง เดิม ถม ๘
- ๕๖ จักร สุด ๒

รวมเฉลี่ยคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๓.๕ คำ

“เตี๋ยวรถไฟ—ปลายทาง”

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑ นาที่ สะดวก สิ้นค้า	๓
๒	
๓	
๔ ขณะ เพลิดเพลิน	๒
๕ บุหรี่ คุย แม่ คำ สูด ยืด	๕
๖ กลุ่ม สักครู	๒
๗ ไข่ พลิ๊ก	๒
๘	
๙ ชมพู่ ฝรั่ง ขนุน ข้าวโพด ควร ลางสาต ลำไย ละมุด มะม่วง มะขามเทศ เงาะ เผา ส้มโอ สับประรด สะท้อน ทุเรียน	๑๖
๑๐ กล้วย หอม มัก น้อยหน้า พวก	๕
๑๑ ตัก กระต่าย กรง บุง เม่น นกแก้ว นกขุนทอง พราน ประหลาด	๕
๑๒ เชื่อง แหลม รังแก	๓

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๓	คอน	ห้อย	โหน	งอ	ปาก	ตะขอ	๖
๑๔	เจอ	หน้อย	ตกตลิ่ง	ทักทาย			๔
๑๕	ขยับ	พลง	ปัก	ประโยค			๔
๑๖	ฉงน	นิสัย					๒
๑๗	กรุณา	เลียน	เมตตา	ภาษา			๔
๑๘	ชู	มิทุ	เฟิง	ทันที	ถั่ว		๕
๑๙	กล้อง	ละ	หลาน				๓
๒๐	คือ						๑
๒๑	แบ่ง	แก้	เปล่า	ส่วน	โต	หว่า	๖
๒๒	เอ็นดู	นำ	ถอน				๓
๒๓	เดิม	ขุนทอง					๒
๒๔	เอ๋ย	ขวัญ	ทองสุก				๓
๒๕	กระดาก						๑
๒๖							
๒๗	อ้อ	กำ					๒
๒๘	ลุ่ม	เมือง	นับถือ	เสื่อ	ยิง		๕
๒๙	ดูแล						๑
๓๐	ปล่อย						๑

๖๔

หน้า

จำนวนคำใหม่

๓๑ อูโมงค ๑

๓๒ โคง เลอย รุ ๓

๓๓ ไครมคราม ผลัก สะตุง ๓

๓๔ ฝั้น ผลุง ๒

๓๕

๓๖ ชัน ๑

๓๗

๓๘ สำเวจ ๑

๓๙

๔๐ นิก กวัน ๒

๔๑ จมูก กวัก ๒

๔๒ ให้ ไหล พราก สดชน แสบ ๕

๔๓ อัด ไกรง ๒

๔๔ ขบวน เท ๒

๔๕

๔๖ นิค ๑

๔๗

๔๘ เหลียว ๑

หน้า	จำนวนคำใหม่
๔๘ เจอะ มัว แวน	๓
๕๐ เกือบ ผาก พุทไธ้ แยะ	๔
๕๑	
๕๒ กระเป๋ำ ของ	๒
๕๓ นึก ไกร ไทรเลข	๓
๕๔ จบ เครื่อง มะรืน ว่าง	๔
๕๕	
๕๖ เกิด	๑

รวมเฉลี่ยคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๒.๕ คำ

๑ 64 61

พิมพ์ที่

กระทรวงการพิมพ์

๓๔๖ ถนนมหาไชย พระนคร โทร. ๒๔๘๕๐

๑. จีระชานต์ ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕/๓๑/๕๕
